

gedaan als landbouwer, maar wijl hij als kunstenaar de stoffelijke wereld verheerlijkt ziet in den geest. In zoo'n oogenblik is hij als verplaatst op den eersten scheppingsdag. Hij zweeft op de pennen der verbeelding boven de kloof van het tijdlooze. Hij wordt doorhuiverd van ontzetting en tegelijkertijd voelt hij de weelde van het eeuwige leven.

Deze opgetogenheid is zijn kunstenaars-

om niet achterover getrokken te worden door den last. De beide armen drukken de hooivork neer, die pijnlijk op den schouder steunt. In het avondgoud teekenen zich de omtrekken der werkster en haar vracht prachtig af. Zij gaat al gaande en buigende. In de schemering, waarin ze zich verwijdert, wordt zij minder gezien, dan wel gevoeld in het geheim van haar leven. Het is een wonder, deze werkelijkheid, en het onuit-

LE MIDI (HOUTSNEDE).

geluk. Voor een korten tijd geschiedt hem het wonder van het opgenomen-zijn en verneemt hij het onuitspreeklijk geheim der eeuwige dingen. Dan verkrijgen de gestalten, die hij in de vlakte ziet bewegen, een hemelsche heerlijkheid. Zij schijnen wezens, die van heel ver hier heen zijn gekomen en het geheim meedragen van het leven uit zeer oude tijden.

Het is een arme vrouw, die een vracht hooi in evenwicht poogt te houden. Zij kromt zich,

sprekelijk mysterieuse van den donkerenden avond blijft in den kunstenaar bij zijn huiswaarts keeren nazingen als een weemoedig geluk.

O! gij onmeetlijke ruimten, die me reeds als kind zoo tot droomerij kondt vervoeren, zal ik er ooit in slagen, u ook maar alleen te doen vermoeden.... Zoo roept het in Millet *). Dan zet hij zich in zijn atelier. En

*) In den brief van 3 Jan. 1866 over zijn „Bout du village de Gréville”.